

На українському кордоні зосереджена 50-тисячна російська армія

Понад 50 тисяч військових регулярної армії РФ стягнені до кордону з Україною, повідомив спікер Генштабу України Владислав Селезньов. «Росія продовжує чинити тиск на українську сторону», — сказав він на брифінгу у вівторок, 18 серпня. Представники так званих «ДНР» та «ЛНР» не шукають миру, а максимально нагнітають обстановку», — підкреслив Селезньов.

\$268

стільки в середньому за тисячу кубометрів природного газу сплачує НАК «Нафтогаз України», купуючи його з усіх закордонних напрямків. Статистичні дані стосуються другого кварталу поточного року. Ціна має чітку тенденцію до зниження.

У Дніпропетровську учасник АТО відкрив стрілянину в маршрутці

Очевидці стверджують, що він був п'яний. Коли водій попросив заплатити за проїзд, той відповів: «Зараз я покажу, що у мене за проїзд». Дістав пістолет і вистрілив водію в голову. На щастя, тільки поранив. Потім стрілок вибіг на вулицю, але пістолет загубив у салоні. Міліція його й розшукала за зброєю, вона була на нього зареєстрована. Виявилося, що це учасник АТО.

3

Відомості.інфо

№32 (774)

20 - 26 серпня 2015 року

<http://www.vidomosti.info/>

Інтерв'ю

Олег БЕРЕЗЮК

«Зараз у парламенті близько 60–80 людей, які хочуть порядку, правил і розвитку. Решта депутатів — кріпаки олігархічних кланів»

хоче централізувати цей процес, хай централізує шляхом Генеральної Прокуратури, СБУ та війська.

Фракція «Самопоміч» закликає Президента мати найстрункішу та жорсткішу вертикаль всіх правоохоронних органів. Це — святе. Коли дійде до того, що якась рада прийматиме закон про якісь там сепаратистські настрої, буде вже пізно і означатиме, що ні міліція, ні СБУ, ні прокуратура нічого не робила до цього. Ось чому ми категорично проти таких рішень. Це не на часі і неправильно зроблено за формою і по суті.

— Як Ви можете спрогнозувати подальший розвиток Конституційної реформи?

— Все залежить від людей. Люди повинні уважно вивчати Конституцію і зміни до неї, розуміти ці зміни та запитувати народних депутатів, яких вони обрали: «Хлопці, що ви там робите? А Ви розібралися?» І це є важлива функція кожного громадянина країни на сьогодні. Ми, як народні депутати фракції «Самопоміч», на сьогоднішній день виконуємо свою функцію тим, що розібралися та публічно це пояснюємо. Ми також хочемо, щоб працював парламент. Тому що в Україні парламент за великим рахунком працював перших може 9 років, а потім він зник і став прислужником п'яти олігархічних кланів України, які приватизували країну, роздерли та знищили її.

— У народі немає механізму, щоб відкликати депутатів, яких вони обрали. Як вплинути на депутата, який пройшов у Верховну Раду?

— Потрібно дзвонити, писати, вимагати. Люди повинні казати своїм депутатам: «Шановний, уважно дивися, бо кажуть, що там біда. Але якщо буде біда, то ти також будеш мати біду». Це природна річ, яку людям потрібно робити.

— Тобто в народі повинен з'явитись інстинкт самозбереження?

— У народі він є. За 24 роки були дві спроби деспотичної узурпації влади. І що відбулося? Відбулася проста форма парламентаризму — Майдан. Треба дозріти до того, щоб Парламент виконував свою функцію і щоб люди займалися розвитком своїх сіл і міст, а не залишали свої робочі місця та їхали в центр держави творити пряму демократію. Для цього вони обирають парламентаря. Ось в чому механіка і простота цього процесу. Основне завдання, яке ставить «Самопоміч» у Верховній Раді — налагодження роботи парламенту та поява справжнього парламентаризму в Україні.

— Оскільки відбувається розподіл фінансів і ці фінанси доходять до громад, стратегічно важливими є вибори місцевих депутатів і міських голів. На Волині «Самопоміч» буде йти сама на місцеві вибо-

ри чи буде об'єднуватися з іншими політичними силами?

— За наявності нових фінансових ресурсів на місцях, роль місцевого самоврядування зростає, як і відповідальність. Партія «Самопоміч» прийняла рішення — розвивати власну політичну структуру та брати відповідальність на себе. Всі блоки та об'єднання знімають відповідальність, бо жоден блок не дожив до наступних виборів.

«Самопоміч» також дотримується принципу «нових людей». Ми прийняли рішення, що тільки 10% людей, які раніше були обранцями місцевих органів влади, можуть бути депутатами. У Верховну Раду в нас був принцип — ні одного. Це мають бути молоді люди, які не занепокоєні в деструктивні політичні процеси і які мають досвід.

Вже тиждень, як ми відкрили списки кандидатів, яких будемо пропонувати до органів місцевої влади, для того, щоб громадяни подивилися, кого веде «Самопоміч» до ради їхнього міста. Ці списки можна переглянути на сайті samopomich.ua. Ми десять останніх років будемо консервативну партію розвитку, де традиції, релігійні цінності, державність, ієрархія та лідерство поєднані заради збереження та розвитку. Але це тільки початок. Якщо ми витримаємо тиск і проресемо ці цінності, то, я думаю, через певний час у нас з'явиться якісна політична сила. Зараз у Парламенті близько 60–80 людей, які хочуть порядку, правил і розвитку. Решта — це кріпаки олігархічних кланів.

— Чи є у Вас зараз кандидати в мери по Волині?

— У деяких містах є, у деяких шукаємо. Ми молода політична сила. У нас немає інфраструктури в Україні. Ми франшизу не роздаємо і не продаємо. Ми будемо осередки. В інших містах осередки сильні. В інших взагалі їх немає. У нас є осередки в Луцьку, в Ковелі, в Нововолинську, але зараз на міського голову Луцька в нас кандидатів немає.

— Чи планує «Самопоміч» висувати кандидатуру Андрія Садового на виборах міського голови Києва?

— Це абсурд. Місто Львів стало дуже важливим в Україні, бо його керівники показали, що можна робити важливі речі. Цей політично-економічний плацдарм самоврядування повинен залишатися сильним. Тому голова партії та сама партія приймуть відповідне рішення. Наша мрія, щоб мером Києва був успішний киянин. Це принаймні логічно. До речі, Андрій Садовий — корінний львів'янин. Може тому й успішний мер. Він народився у Львові, він любить своє місто, він у ньому виховує своїх дітей і хоче в ньому постаріти. Може це і є запорукою успіху.

Розмовляв Михайло ГАРЩАЛЬ

Народний депутат України, керівник фракції «Самопоміч» у Верховній Раді Олег Березюк розповів «Відомостям» про конституційну реформу, кандидатів у депутати на місцевих виборах та кнопки давів у парламенті.

— Поясніть, чому ваша фракція не проголосувала за зміни до Конституції та не підтримала коаліцію в цьому питанні.

— На превеликий жаль, як наслідок знецінення всього державного, що було в Радянському Союзі, у нас в суспільстві ставлення до Конституції дуже формальне і відсторонене. Ставши народним депутатом і занурившись у ці процеси, розумію, що Конституція насправді є основним законом. Цей закон визначає життя суспільства на десятиліття вперед. Можливо, вперше за історію новітньої України ми починаємо свідомо працювати з цим документом.

Потрібно розуміти, що Конституція не належить державі, Конституція належить народам. І тому змінювати цей документ потрібно за особливою системою координат. Потрібно вчити людей обговорювати й осмислювати кожен рядок Конституції. Кожен рядок повинен бути зрозумілим і ні в якому разі не двозначним, тому що на базі кожного рядочка можна продукувати десятки законодавчих актів, які будуть розвивати Основний закон. Конституція була знецінена в Радянському Союзі, тому що там одне було написано, а робилося зовсім інше.

Конституцію України створила одна з найуспішніших Верховних Рад і вона в своїй основі є надзвичайно демократичною. І цей закон, без сумніву, потребує розвитку. Але сьогодні сталася наруга над ним, тому що не було ніякого публічного обговорення. Люди не читали цей закон, не обговорювали його і не голосували в той спосіб, який був би демократичним. Більше того, зміни до Конституції обговорювалися і виносились безпосередньо за ніч до голосування, що є абсолютно недопустимим. Тобто сама форма підготовки закону є неприйнятною взагалі. Не можна так робити.

Друга важлива річ — під час воєнного стану Конституцію не змінюють. Тому що є загроза зробити Конституцію війни. Основний закон має бути законом миру. Бо якщо ми зробимо Конституцію війни, то що, нам все життя у війні жити? Так, у нас формально не введений воєнний стан, але кожна людина розуміє, що Україна у страшній і довгій війні, яка не завершиться швидко. Це очевидно, бо ворог має амбітні плани, а ми слабкі, щоб відбити його одразу. Тому зараз не час змінювати Консти-

туцію.

Депутати вирішили, що будуть міняти три частини — вносити зміни до місцевого самоврядування, судочинства та прав людини. Не зрозуміло, для чого вносити зміни в права людини, коли вони добре прописані. Щоб їх змінювати, треба справді відчувати суспільство. Я думаю, що зміни внесли тільки для того, щоб всіх спантеличити.

Що стосується судочинства. Цю норму можна було б змінити, але з однією метою: створити обставини, за яких було б змінено судді в країні. Можливо, не варто змінювати дев'ять з половиною тисяч суддів за один день, але потрібно змінити їх хоча б за п'ять років. Без цього система залишиться такою ж нелюдською, якою вона зараз є. На жаль, у поправках до Основного Закону ми цього не бачимо. Тому дурити людей та казати, що робимо велику реформу судової системи ми не будемо.

Питання децентралізації. Стратегія і тактика партії «Самопоміч» спрямована на абсолютне підсилення органів місцевого самоврядування та громад. Це основа будь-якої держави. Громада має бути якнайбільше незалежною у своїй соціальній і економічній політиці, у своїх політичних і національних намірах та, без сумніву, дотримуватися законів України.

Цього року Верховна Рада під впливом Революції Гідності спромоглася децентралізувати фінансову систему, і фінансова децентралізація пішла попереду паровоза. Кожне місто збільшило свій бюджет на 30–40%. Ця нова податкова база дозволила навіть перевиконувати бюджет. Більшість міст перевиконують свій бюджет і це означає, що вони мають фінансові ресурси для прийняття власних рішень і розвитку. Але міста раніше ніколи не мали стільки вільних фінансових ресурсів та управлінського досвіду з їхнього використання. Є ймовірність, що гроші будуть використані в деяких містах неефективно, але звичайні люди це зауважать — і на наступних виборах скажуть «ні», тим самим вчитимуться оцінювати владу. Так, у місцевій владі немає досвіду, але якщо рукою не працювати, то вона відсихає. Потрібно віддати повноваження на місця у прийнятті елементарних рішень та наданні адміністративних послуг. Зміни до Конституції нібито мали б надати відповідні повноваження. На превеликий жаль, сталося все навпаки.

Держава, відчувши, що настає час незалежності міст, сказала: «Ні, ні в якому разі, ми не можемо це допустити» та ввела поняття префекта. Нібито все в порядку — європейська норма. Але цей префект